

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Duminica a 25-a după Rusalii

Pilda samarineanului milostiv

„Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă.”

(Luca 10, 31-33)

Unul dintre bătrâni a vrut să interpreteze parabola precum urmează: Omul ce cobora era Adam. Ierusalimul este raiul, iar Ierihonul este lumea. Tâlharii sunt puterile ce ne vrăjmășesc. Preotul este Legea, levitul simbolizează pe prooroci, iar samarineanul este Hristos. Rănilile sunt neascultarea. Dobitozul este trupul lui Hristos.

tos. Casa de oaspeți, care primește pe tot omul care voințe să intre, este Biserica. Cei doi dinari simbolizează pe Tatăl și pe Fiul. Gazda este capul Bisericii, căruia aceasta îi este încredințată. Faptul că samarineanul făgăduiește că se va întoarce reprezintă cea de-a doua venire a Mântuitorului.

Samarineanul, care a făcut milă cu cel care căzuse între tâlhari, este cu adevărat un păzitor și un aproape mai grabnic în a ajuta decât sunt Legea și proorocii. Hristos a arătat că i-a fost aproapele celui căzut între tâlhari mai degrabă prin faptă, decât prin cuvânt. După cum este scris: *Fiți următori ai mei, precum și eu sunt al lui Hristos* (I Corinteni

11, 1), putem și noi să urmăm lui Hristos și să avem milă de cei care au căzut între tâlhari. Putem să mergem la ei, să le legăm rănilile, să turnăm untdelemn și vin, să-i punem pe animalele noastre și să ne îngrijim de ei. Astfel ne spune Hristos să lucrăm. Nu vorbește către învățătorul de lege, pe cât o face către noi și către toți, când spune: *mergi și fă și tu asemenea*. Dacă vom asculta de cuvântul Său, vom moșteni viața veșnică în Iisus Hristos, căruia I se cuvine slava și închinăciunea în vecii vecilor. Amin.

(Origen, *Omilii la Evanghelia după Luca 34, 3, 9*, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip)

Să-i avem pe sfinți drept prieteni

Starețul Efreim Katunakiotul avea o deosebită evlavie la Sfântul Nectarie. Adeveseori îl pomenea la Sfânta Liturghie, aprinzând lumânări în fața icoanei lui. Mergea și se închina la moaștele Sfântului ce răspândeau mireasmă și care se aflau la chiliia părintelui Gherasim Imnografal de la Sfânta Ana Mică. Iar atunci când avea o mare nevoie, îi ruga pe părinți să i le aducă la Katunakia, pentru binecuvântare. Când îl întrebau părinții de ce Sfântul Nectarie este considerat un sfânt atât de mare, Starețul răspundea: „Pentru că încă și astăzi mai este clevetit”.

Odată, Părintele Efreim a observat că grăul pe care îl aveau în magazie era plin de gărgărițe. Fiind singur cu starețul Nichifor,

care era bolnav, îi era foarte greu să procure alt grâu. Atunci s-a rugat la Sfântul Nectarie, a făcut semnul Sfintei Cruci cu o bucată de vată deasupra moaștelor lui și a pus-o în grâu, după care nu s-a mai îngrijit de el. După câțiva timp, atunci când a fost nevoie să macine grâu pentru a face pâine, acesta era foarte curat. Sfântul Nectarie făcuse minunea! De asemenea, o deosebită evlavie avea Starețul la Sfântul Mare Mucenic Mina și la Cuvioasa Muceniță Irina de Hrisovalant. Îi pomenea la Sfânta Liturghie, punând cereri fie pentru ca Sfântul Mina să-i găsească vreun lucru pe care îl căuta, fie pentru ca Sfânta Irina să aducă pacea acolo unde era nevoie.

Altădată, râvnitorul Efreim, pe când era tânăr preot dorea să păstreze și după Sfânta Liturghie rodul duhovnicesc al acesteia. A cerut deci de la ceilalți bătrâni ai Katunakiei să anuleze tratațiile și discuțiile nevinovate de după Sfânta Liturghie, care sting flacăra ei duhovnicească. Însă aceia s-au împotrivit.

„M-am infuriat”, spunea Starețul. „Două-trei zile m-a luptat ținerea de minte a răului. În cele din urmă, fiind aprins de râvnă, m-am rugat spunând: «Sfinte Vasile, Sfinte Teodore Studite, Sfântă Irina a Hrisovalantului, eu mă lupt pentru toate despre care voi învățați, și acum acesta este rodul de care mă bucur?». Și îndată sufletul meu s-a umplut de pace și dragoste față de toți părinții. Și am avut sentimentul că am dobândit o mare biruință.”

Ieromonah Iosif Aghioritul

Sursa: Doxologia.ro

Miercuri începe Postul Crăciunului

Cuviincioasă pregătire pentru Nașterea Domnului

Urcușul spre marele praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos începe. Timp de 40 de zile ne vom nevoi cu postul și rugăciunea pentru a învinge păcatele și patimile. Nu este un post greu și aspru, precum cel al Paștelui, ci unul mai ușor, cu dezlegări la untdelemn, vin și pește. Postul Crăciunului readuce în cult bucuria Catavasiilor Nașterii Domnului și farmecul colindelor închinat Pruncului Dumnezeiesc.

Diac. George ANICULOAIE

Sursa: Ziarul Lumina,
ediția din 14 noiembrie 2011

Postul Crăciunului sau al Nașterii Domnului începe pe 15 noiembrie, și se întinde până la 24 decembrie, inclusiv, când este Ajunul Crăciunului. Acest post amintește de **postul lui Moise de pe Muntele Sinai**, care se pregătea să primească tablele legii, adică cuvântul lui Dumnezeu scris pe piatră. Noi ne pregătim prin post și rugăciune să primim pe însuși Cuvântul lui Dumnezeu Care se naște din Fecioara Maria pentru mântuirea lumii, după cum știm și cum frumos ne amintesc cântările bisericești.

Postul Crăciunului este asemănător cu Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, Biserica stabilind anumite rânduieli pe care le găsim consemnate în praxile bisericești. Despre acestea ne-a vorbit pr. prof. dr. Nicolae D. Necula. Postul în mănăstiri este mult mai aspru. Lunea, miercurea și vinerea se postește până la ceasul al noulea, adică în jur de ora trei-patru după-amiază. După aceea se consumă mâncare uscată (pâine, covrigi, fructe, poame, turte, semințe) și legume fierte, dar fără untdelemn. În zilele de marți și joi se pot consuma legume și zarzavaturi fierte, la care se adaugă și puțin untdelemn. De asemenea, regulile din pravile prevăd și posibilitatea de a consuma vin. Iar în zilele de sâmbătă și duminică, așa

cum apare și în calendarul de perete, **se poate consuma și pește**, dar până la 20 decembrie, atunci când postul începe să devină mai aspru. „Dacă în zilele acestui post cade o sărbătoare a unui sfânt mai important, denumit, după rânduiala tipicală, „cu doxologie mare” (se referă la cântarea de la sfârșitul Utreniei), atunci se face dezlegare la pește, untdelemn și vin, dar dacă pică în zilele de miercuri și vineri, atunci se face dezlegare numai la untdelemn și vin, peștele fiind interzis, și se mănâncă o singură dată pe zi. Mai este o regulă specială pentru această perioadă. Dacă în zilele de miercuri și vineri cade o sărbătoare a unui sfânt cu priveghere, cum ar fi Sfântul Nicolae sau Sfântul Spiridon, sau o sărbătoare care este hramul bisericii de care aparținem, în aceste zile se face dezlegare la pește, untdelemn și vin. La acestea se adaugă sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului, care întotdeauna este cu dezlegare de pește, untdelemn și vin, fiind praznic împărătesc”, explică părintele Necula.

O rânduială specială de postire este în Ajunul Nașterii Domnului, care are un regim cu totul aparte. Se ajunează, adică nu se consumă nimic până aproape de ceasul al nouălea. „După aceea se consumă în multe părți ale țării grâu fiert care este amestecat cu miez de nucă, fructe și cu miere. După interpretarea pe care o dau exegeții cultului, aceasta ne-ar aminti de postul pe care l-a ținut Proorocul Daniel în Babilon cu cei trei tineri care, așa cum spune rugăciunea sfinților ofrandelor de la Sfânta Liturghie, «erau mai frumoși decât cei hrăniți cu multe desfătări», deși ei mâncau numai semințe. Există și obiceiul ca în unele părți să se facă pomană. Mi-aduc aminte, când eram copil era foarte frecvent obiceiul, care se păstrează și acum în sat, de a se împărți din acest grâu fiert la rude, la cei nevoiași și neputincioși. Un alt obicei foarte important, întâlnit peste tot, dar mai ales în

Moldova, este acela al „scutecelor Mântuitorului sau Domnului”. Sunt foite ca de plăcintă subțire din aluat, între care se pun ingrediente cum ar fi miere, miez de nucă ș.a.m.d., pentru ca să dea un gust plăcut. Acestea se împart odată cu grâul respectiv. Există obiceiul, mai rar, poate mai mult în mănăstire, de a se posti până când apare luceafărul de seară, acesta mai mult pentru cei care sunt mai nevoitori în privința postului”, mai precizează pr. prof. Nicolae Necula. Sfinția Sa mai spune că **ziua Ajunului Crăciunului aduce aminte de postul catehumenilor** care ajunau fiindcă a doua zi se botezau și primeau Sfânta Împărtășanie pentru prima dată.

Bucuria catavasiilor luminează toată biserica

Postul Nașterii Domnului este un post vechi, care se ține de la începutul vieții bisericești, dar care a fost menționat abia în secolele IV-V de către Fericitul Augustin și alți scriitori bisericești. Abia din anul 1166 este stabilit definitiv de către un sinod local de la Constantinopol condus de patriarhul Luca Chrysoverghis. „Acest post este o cuviincioasă pregătire pentru întâmpinarea praznicului Nașterii Domnului. Dacă n-am avea restricții la care să ne supunem, parcă n-am mai întâmpina cu bucurie sărbătoarea Nașterii Domnului”, spune pr. prof. Nicolae D. Necula.

Din punct de vedere liturgic, specific acestui post sunt **colindele** și, bineînțeles, **Catavasiile Nașterii Domnului** (grupuri de cântări care se pun după Evanghelia de la Utrenie). „Sunt foarte frumoase și sunt un rezumat al praznicului Nașterii Domnului. Se cântă de la 21 noiembrie, la praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului. Le cântăm cu multă emoție, pentru că au în ele o doză de bucurie extraordinară. Când zici «Hristos se naște măriți-L, Hristos din ceruri întâmpinați-L!» parcă se face lumină în toată biserica...”, conchide pr. prof. dr. Nicolae D. Necula.